

LLANTERNA

En aquesta secció només seran comentats aquells films que siguin presentats als nostres cinemes i que al nostre entendre en siguin mereixedors, al marge de les conveniències de les empreses.

Dues versions de «Crim i Càstig»

Darrerament hem vist, al Majestic i al Casino, dues versions cinematogràfiques d'una mateixa novel·la. Aquesta novel·la és «Crim i càstig», de Dostoiewsky, i les dues versions, una és americana, dirigida per Sternberg i l'altra és francesa, de director anònim. Un i altre d'aquests dos films són realment notables i afirmen una vegada més que el cinema no és refractari a la literatura.

«Quina d'aquestes dues versions és millor? Heu-vos ací una pregunta difícil de contestar. Perquè una i altra podríem dir que es complementen. Els que han llegit la cèlebre novel·la de Dostoiewsky, han trobat en un film allò que manca en l'altre.

Pels que no aprofundeixen massa i cerquen en el cinema el que en direm acció, la versió americana els haurà semblat la més bona. I també seran d'aquest parer els que creuen que les grans passions han de vernissar-se per a ferles amables. Nosaltres però, no som d'aquest parer. I llevat de qualque detall, com la mort del pare de Sònia, que potser es podia haver endolcit, preferim la versió francesa. En aquesta hi trobem allò que es fa més difícil de fer-ne cinema: hi trobem l'ambient. L'ambient, en obres com «Crim i càstig», té un valor essencial. L'ambient de misèria i de dolor; la percepció de la crueltat d'una societat substituïda com la que el gran no-

vel·lista rus va pintar amb els colors més negres del seu immens talent, és essencial en aquesta obra perquè hom pugui explicar-se el crim d'aquell pobre estudiant, intel·ligent i sensible, que tot seguit és turmentat pels dolors més cruels del penediment, a desgrat de l'esperit de revolta que va armar el seu braç.

Sternberg ha volgut fer d'una novel·la racial un film universal. I ha prescindit de l'ambient; ha prescindit d'aquells interiors llòbregos com l'ànima mateixa d'aquella humanitat que hi vivia adolorida i resignada que trasbalsà l'insigne novel·lista. Aquest és el gran error del cineasta. Perquè l'horrible crim alentorn del qual gira tota l'obra sols té justificació —o més ben dit, explicació,— en aquell viure sense dignitat de la Rússia zarista, sota el jou de l'esclavatge dels grans ducs i els grans terratinents. El protagonista de la novel·la mata en una explosió de revolta contra la misèria d'una societat que ha substituït la seva enamorada i la seva germana i que a ell el priva de seguir els seus estudis.

Sota aquest caire —el d'explicar amb imatges el fons tràgic de la novel·la— és molt superior la versió francesa, i és més fidel al llibre. Però Sternberg, tot i aquesta infidelitat a l'obra original, ha fet un bon film, un film admirable, digne del seu talent, en el qual tenen un fort relleu molts aspectes de la novel·la que són negligits en el film francès, massa concís, massa tractat. Per exemple, les consideracions de caràcter religiós en les converses de Ras-kolnikov i Sònia, i l'aparent sang freda d'aquell davant del jutge, que Pierre Blanchar no ha exterioritzat com Peter Lorre. L'actor francès, que fa un treball genial en la primera part del film, ens sembla massa deprimat, massa acovardit, es deixa abatre massa fàcilment; no lluita com en el llibre, Peter Lorre, en canvi, tot i que físicament no el trobem de tipus tan just com Pierre Blanchar, reacciona i lluita i es defensa més d'acord amb la psicologia del personatge i no s'abat fins que el sentiment religiós, que l'autor encarna precisament en Sònia, el porta a l'expiació del seu crim per a alliberar-se, amb el càstig corporal, del càstig de la pròpia consciència.

En el film francès, la música ajuda també qui-sap-lo a que l'espectador, com el llegidor de la novel·la, segueixi millor el procés psicològic, que és el moll de l'obra. Els sons descriuen estats d'ànim molt millor i més bé que la imatge i la paraula no els farien perceptibles.

Resumint, direm que «Crim i càstig» té una força tal d'humanitat i d'universalitat —tot i ésser una obra essencialment i fonamentalment russa, i russa encara d'una època precisa i ben determinada,— que al través de dues versions tan disseminants com aquestes que suara hem vist als nostres cinemes, manté una vigoria i una bellesa com ens costa de trobar en tantes i tantes obres cinematogràfiques.

No li va bé l'aparell de ràdio? Porti'l a Instal·lacions Palà i estarà satisfet de la seva reparació. Garantia tècnica
Prim, 45 : Granollers : Telèfon 246

Diem, a honor del nostre públic, que «Crim i càstig» a Granollers ha omplert repetidament les dues sales on alhora s'hi projectaven la versió francesa amb Pierre Blanchar, Harry Baur i Madeleine Ozéray i la versió americana amb Peter Lorre, Edward Arnold i Marian Marsh.

AGEA

Films de complement

«Adorable», per Jenet Gaynor i Henry Garat, i «Se necessita un protector», per Edmund Lowe, al Majestic, i «Alas sobre el Chaco», per José Crespo, Lupita Tovar, i Antonio Moreno, al Casino, són films «bullits». Ja és altra cosa millor «El payaso del circo», que també es projectà al Casino, que interpreta Joe E. Brown (Bocasas).

—De l'arribada triomfal del Govern de Catalunya a Barcelona se n'han fet molts reportatges, però fins ara no n'hem vist cap que sigui ni sisquera passador.

Programes per a avui

Al Majestic aquesta setmana es passen «Contra el imperio del crimen», per James Cagney; «Ahor a siempre», per Gary Cooper, Carole Lombard i Shirley Temple i «Cuando menos se piensa...», un film còmic del gran Fields.

El programa del Casino el formen; «Ojos negros», per Simone Simon i Harry Baur, amb Tourjansky de director; «La incomparable Ivone» i «El hombre de las dos caras», aquesta per E. G. Robinson. Es curiós que en un i altre d'aquests dos films hi pren part molt principal Ricardo Cortez, duplicitat que desorienta qui-sap-lo a l'espectador. I si en una obra juga molt un doble de la protagonista, en l'altra és el personatge principal que ell mateix es dobla.

El sastre de moda a Granollers i a la comarca, és sens dubte la

SASTRERIA MODEL
Dr. Robert, 30 : GRANOLLERS : Telèfon 268

Els Meiges

ALFRED SELLES

FRANCESE MERINO

assabenten a llurs clients i amics el pròxim trasllat, des del 1.er d'Abril, de llur casa i consultori a la

Plaça d'Angel Guimerà, 18

Un vestit perfecte i garantit?
Solament el pot trobar a la

SASTRERIA MODEL
Dr. Robert, 30 : GRANOLLERS : Telèfon 268

MATALASSERIA

de

Andreu Plans

LLANES : COTÓ : CLIN

Miraguano i Llana de suro

GRAN ASSORTIT de TELER

llistades i endomassades

Es fan matalassos a domicili

Carrer de Prim, 56 : Granollers